

søgelse er saa vidt mig bekendt udført, og der er nu indledet Forhandlinger mellem de interesserede Byraad og Amdsraad. Sagen er imidlertid af saa stor økonomisk Rækkevidde, at Staten maa træde hjælpende til. De paagældende Kommuner kan ikke selv magte saa stor en Opgave, og det maa derfor forudses, at Sagen om nogen Tid vil komme til at foreligge for Rigsdagen. Der er da ogsaa Anledning til fra denne Plads at anmode saavel den højtærede Trafikminister som dette høje Ting om at skænke denne betydningsfulde Sag velvillig Behandling.

Jeg skal endnu ganske kort omtale et lokalt Spørgsmaal, det er Posthusforholdene i Nørresundby. Jeg har ved Henvendelse i Generaldirektoratet for Postvæsenet erfaret, at man der erkender, at disse Forhold ikke er fuldt tilfredsstillende, eller rettere, at de trænger stærkt til at forbedres. Lokalerne er for smaa og ret uegnede til Postkontorbrug, og andre kan ikke faas. Imidlertid har der ikke været Mulighed for i dette Øjeblik at bringe denne Sag ind i Postbestyrelsens Byggeplaner. Der er derfor heller ikke paa det foreliggende Finanslovsforslag søgt nogen Bevilling eller Del af en Bevilling til et nyt Posthus, om end man erkender, at denne Sag er blandt de første, som maa tages op til Løsning. Imidlertid er det mig bekendt, at Sagen fra lokal Side muligt om kort Tid vil blive forebragt for den højtærede Trafikminister og, som jeg haaber, i en saadan Form, at den højtærede Minister vil kunne tage Standpunkt til den og ogsaa se med Sympati paa Ønskerne om denne Sags Fremme. Jeg skal da ogsaa udtale Haab om, at dette høje Ting vil behandle Sagen med Velvillie, naar den forelægges.

Jeg har saa kun til Slut een Sag tilbage, man vil maaske kalde det en mindre Sag. Det er en Sag, som jeg vil sige, er af national-kulturel Art, og jeg fremdrager den med Flid netop i denne Sal og ved denne Lejlighed, fordi vi i en Tid, hvor Kampen staar om de økonomiske Retningslinier for vor Politik, ikke bør glemme de nationale, folkelige Bestræbelser. Jeg har paa Undervisningsministeriets Budget søgt Oplysning om, med hvilke Beløb Staten understøtter saadanne kulturelle Formaal som Musik og Sang her i Danmark. Det er — det tør vel nok siges — kulturelle Formaal, som bør have offentlig Støtte. Det er sikkert almindelig erkendt, og det er ogsaa erkendt fra Statens Side, idet der paa Finansloven i en lang Aarrække er

ydte Støtte til disse Formaal. Men naar man saa spørger, hvad Staten yder til disse Formaal, og hvorledes de bevilgede Beløb fordeles, oplyser Finanslovsforslaget under § 19 A. VIII. B. 10., at der søges til disse Formaal i alt 40 000 Kr.; men af disse 40 000 Kr. gaar forlods de 20 000 Kr. fra som Tilskud til Københavns Musik-konservatorium. Saa er der egentlig kun 20 000 Kr. tilbage til Fordeling som Tilskud til disse kulturelle Bestræbelser, som udfoldes for at opretholde Musiklivet og Folkesangen her i Danmark, og der er da videre at bemærke, at af disse 20 000 Kr. anvendes de 16 000 Kr. her i København, og kun de 4 000 Kr. kommer hele det øvrige Land til gode.

Der rejser sig nu ganske naturligt det Spørgsmaal, om Staten, det offentlige, gennem disse Bevillinger kan siges at have løst sin Opgave i Retning af at støtte og opretholde det folkelige Musikliv. Jeg appellerer stadig til den Opfattelse og Erkendelse, at det folkelige Musikliv er en Kulturfaktor, at der i Sang og Musik findes aandelige Værdier, som fortjener Statens Støtte, og ud fra dette mener jeg, at Spørgsmaalet maa besvares benægtende. Det ligger nær her at komme ind paa en Sammenligning med, hvad Staten paa andre Punkter anvender til Støtte af folkelige Bestræbelser, nationale Bestræbelser, og jeg kan her blot pege paa, at der til Skyttesagen og Idrætssagen er søgt Bevillinger paa Indenrigsministeriets Budget paa i alt 197 500 Kr. Det er ganske sikkert vel udgivne Penge. Det er Formaal, som har min varmeste Sympati og Interesse, men man vil vistnok give mig Ret i, at paa den Baggrund ser de 4 000 Kr. til Støtte af det folkelige Musikliv ud som en meget kneben og fattig Bevilling; thi mere end det Beløb kommer jo ikke Landet udenfor København til gode.

De Bevillinger, som søges paa det foreliggende Finanslovsforslag, og som udelukkende kommer København til gode, fordeler sig saaledes — idet jeg stadig ser bort fra de 20 000 Kr. til Københavns Musikkonservatorium —, at der er søgt: Tilskud til Palækoncerterne 3 000 Kr., Tilskud til dansk Koncertforening 5 000 Kr., Tilskud til Musikforeningen 4 000 Kr., Tilskud til Cæciliaforeningen 2 000 Kr. og en ny Bevilling til Studentersangforeningen 2 000 Kr. Det bliver i alt 16 000 Kr. Ogsaa paa denne Baggrund maa de Beløb, som søges til Støtte for Musiklivet udenfor Hovedstaden, forekomme meget knebene. Der søges: Tilskud til Odense Musikfore-